

Непохитний олов'яний солдатик (скорочено)

Ганс Крістіан Андерсен

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Одному хлопчику на день народження подарували 25 олов'яних солдатиків. Останній мав лише одну ногу, бо на другу не вистачило олова.

На столі, крім солдатиків, стояв чудовий палац з паперу. На порозі відчинених дверей палацу стояла балерина. Вона теж була вирізана з паперу і стояла на одній нозі, простягнувши руки вперед, а другу свою ногу підняла. Солдатик з однією ногою подумав, що вона може бути його дружиною, бо думав, що у неї теж тільки одна нога.

Він сховався за табакеркою, що стояла на столі, і спостерігав за чарівною дамою. Коли настав вечір, решта олов'яних солдатиків прибула в свою коробку. Вночі іграшки почали гратися. Опівночі з табакерки зістрибнула покришка. Там був маленький чорний гном, він сказав солдатика, щоб не дивився на те, що його не стосується. Але олов'яний солдатик удав, ніби нічого й не чує. "Ну, добре ж, почекай до ранку!" – сказав гном.

Коли настав ранок і повставали діти, олов'яного солдатика поставили коло вікна. І чи то гном зробив, чи протяг, але раптом відчинилося вікно, і солдатик полетів з третього поверху. Служниця і маленький хлопчик одразу побігли вниз шукати солдатика, але все-таки не знайшли.

Раптом пішов дощ. Два вуличні хлопчики знайшли солдатика і пустили його плавати у човнику з газети. Були високі хвилі, але солдатик лишався непохитним. Раптом човник спинився під довгим містком, – там було темно. Якийсь щур переслідував солдатика.

Човен принесло до великого каналу. Бідний олов'яний солдатик тримався непохитно. Човен закрутився, наповнився водою по вінця і став тонути. Солдатик згадав маленьку чарівну балерину і пішов на дно. Там його проковтнула велика риба.

Рибу впіймали, понесли на базар, продали, звідти вона потрапила на кухню, тут куховарка розрізала її великим ножом, витягла солдатика і понесла в кімнату. Всі хотіли побачити надзвичайного чоловічка, який зробив у риб'ячому животі таку мандрівку.

Солдатика поставили на стіл у тій самій кімнаті, де він був раніш! Він бачив тих самих дітей, і ті самі іграшки стояли на столі і розкішний палац з чарівною маленькою балериною. Солдатик знову дивився на неї.

Раптом один з хлопчиків схопив солдатика і ні з того ні з сього кинув просто в палаючу піч. Солдатик чув, що тане, але все ще стояв непохитно. Раптом двері в

кімнату розчинилися. Протяг підхопив балерину, і вона, як метелик, пурхнула в пічку, просто до олов'яного солдатика. Коли робітниця другого дня вигрібала золу, вона знайшла у пічці олов'яне серце.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу